

Från: [Camilla Bergius](#)
Till: [Nämnder-VON](#)
Ärende: VB: Öppet brev till sveriges politiker och andra makthavare
Datum: den 28 september 2017 13:18:44
Bilagor: [image001.jpg](#)

Hej,
Översänder inkommen skrivelse för kännedom.
Med vänlig hälsning,
Camilla Bergius
Nämndsekreterare socialnämnden & vård- och omsorgsnämnden
Sektorn för administration, ledning och service
Värmdö Kommun
Skogsbovägen 9-11
134 81 Gustavsberg
08-570 480 61
camilla.bergius@varmdo.se
Varmdo.se

Från: mffmr@tele2.se <mffmr@tele2.se>
Skickat: den 16 september 2017 19:43
Till: synif@tele2.se
Ämne: Öppet brev till sveriges politiker och andra makthavare

Logo2

Öppet brev till sveriges politiker och andra makthavare

Vi kräver vår mänskliga rättighet till den utlovade personliga assistansen oavsett ålder

Redan 2007 skrev sverige under konventionen om mänskliga rättigheter för funktionsnedsatta personer där personlig assistans är en av artiklarna som sverige lovade att sveriges funktionsnedsatta skulle omfattas av och erhålla

Samma år så börgade försäkringskassan sin aktiva period för att försämra möjligheten till den utlovade personliga assistansen försäkringskassan införde detta år så kallad aktiv tid vilket innebär att endas den aktiva tiden av en hjälpinsatts skall ligga till grund för att beräkna tidsåtgången för rätten till personlig assistans

Sedan behandlade riksdagen konventionen 2008 och man beslöt att konventionen skulle ratificeras vilket skedde 2008

Konventionen trädde i kraft 2009-01-14 och redan 6 månader därefter kom högsta förvaltningsdomstolen fram till att personlig assistans skall bara beviljas för mycket intigritetsnära delar av hjälpinsatserna villkett ledde till att dom allra flesta såkallade grundläggande behov inte längre var aktuella för rätten till personlig assistans den mest uppmärksamaste delen är den att om man kan föra maten till munnen själv så skall man inte ha rätt till personlig assistans

Samma år 2009 så tog man fram det bedömningsinstrument som används för rätten till personlig assistans och man räknar från och med dta år våra olika hjälpinsatser i sekunder och minuter som sedan

skall skälighetsbedömmas av en enskild tjänstemans högst personliga inställning till vår rätt till ett fullt fungerande liv med självbestämmande

Så allt sedan våra mänskliga rättigheter började gälla så har våra myndigheter på en mängd upptänkliga sätt försvarat vår självklara rätt till ett fungerande liv i full samhällsgemenskap med självbestämmande

Detta visar mycket klart på att Sverige fullständigt struntar i mänskliga rättigheter för funktionsnedsatta och begår mycket medvetet brott mot folkrätten och ingen reagerar över detta av någon mycket märklig anledning

Vi kräver nu att Sverige verkligen lever upp till sitt åtagande som man har skrivit under på att man skall göra och i detta så handlar det även om Sveriges kommuner som är sämst på våra mänskliga rättigheter

Man måste vara medveten om att personlig assistans är den mest humana och kostnadseffektiva serviceinsatsen man kan ge

Personlig assistans är en förutsättning för att man verkligen skall kunna få vara en fullvärdig medborgare och kunna få göra det som alla andra utan en funktionsnedsättning har rätt till

Artikel 19: Rätt att leva självständigt och att delta i samhället

1. För att fullt ut förverkliga de rättigheter som föreskrivs i artikel 12 är det absolut nödvändigt att personer med funktionsnedsättning har möjlighet att utveckla och uttrycka sin vilja och sina önskemål, för att kunna utöva sin rättskapacitet på jämlika villkor. Detta innebär att personer med funktionsnedsättning måste ha möjlighet att leva oberoende i samhället, att göra egna val och ha kontroll över sitt vardagsliv på jämlika villkor som andra, såsom föreskrivs i artikel 19.
2. När artikel 12, paragraf 3, tolkas i ljuset av rätten att leva i samhället (artikel 19), innebär det att staten bör tillhandahålla stöd i utövande av rättskapacitet, genom en modell inriktad på personens närsamhälle. Konventionsstaterna måste erkänna att personens närsamhällen är tillgångar och parter i processen att förstå vilka slags stöd som behövs i utövandet av rättskapacitet, däribland ökad medvetenhet om olika stödalternativ. Konventionsstaterna måste erkänna att en nyckel till beslutsfattande med stöd utgörs av de sociala nätverk personer med funktionsnedsättning har, samt det naturligt förekommande samhällsstödet (inklusive vänner, familj och skolor). Ett sådant erkännande är förenligt med konventionens tonvikt på att personer med funktionsnedsättning till fullo ska inkluderas och kunna delta i samhället.
3. Segregering av personer med funktionsnedsättning på institutioner fortsätter att vara ett genomgripande och försåtligt problem som kränker ett antal av de rättigheter som garanteras i konventionen. Problemet förvärras av det utbredda nekandet av rättskapacitet för personer med funktionsnedsättning, vilket tillåter andra att ge samtycke till att dessa personer placeras på institutioner. Det är också vanligt förekommande att institutionscheferna övertar de boendes rättskapacitet. Detta lägger all makt och kontroll över personen i institutionens händer.
4. För att uppfylla konventionen och respektera de mänskliga rättigheterna för personer med funktionsnedsättning, måste konventionsstaterna åstadkomma en total avinstitutionalisering. Vidare måste rättskapacitet återupprättas för alla personer med funktionsnedsättning, så att de har möjlighet att välja var och med vem de vill leva (artikel 19). En persons val om var och med vem hen vill leva bör inte påverka hens rätt att få tillträde och tillgång till stöd i utövandet av sin rättskapacitet.

=====

De mänskliga rättigheterna reglerar förhållandet mellan statsmakten och enskilda människor. De utgör en begränsning av statens makt över individen och slår samtidigt fast vissa skyldigheter för staten gentemot individen.

Staterna är skyldiga att respektera folkrättens regler. Varje land har ett ansvar för att dess åtaganden vad gäller de mänskliga rättigheterna omsätts i nationell lagstiftning. Det räcker dock inte med lagar som klargör statens skyldigheter eller som förbjuder vissa handlingar. Det måste också finnas ett fungerande rättssystem (poliser, advokater och åklagare, opartiska och rättvisa domstolar) som förverkligar lagarna. Därutöver krävs kompletterande åtgärder såsom främjande - genom information och på annat sätt - av de mänskliga rättigheterna.

tifikation

Genom ratifikation förklarar sig ett land bundet av en konventions regler. Detta görs i de flesta stater av landets lagstiftande församling (i Sverige riksdagen). Innan dess har regeringens representanter undertecknat konventionen. Undertecknandet kan ses som en viljeförklaring samt en signal att landet ifråga förbereder ratifikation av en viss konvention.

En stat får aldrig åberopa sin nationella rätt som ursäkt för att inte uppfylla sina förpliktelser. Svensk lagstiftning ska alltså tolkas i linje med konventionens krav när så behövs för att Sverige ska uppfylla sina skyldigheter.

Även kommuner är som del av staten skyldiga att följa konventionen och om så inte sker är staten skyldig att vidta åtgärder så att konventionens krav uppfylls fullt ut i hela landet.

<http://mffmr.se/2017/09/16/oppet-brev-till-sveriges-politiker-och-andra-makthavare/>

